

Rationele fokkerij met het oog op een maximale roulatie binnen de blondeveestapel, bij Rudy Dobbelaere uit Moerkerke staat alles in het teken van de vleesverwerking. Het bedrijf telt zestig blondemoeders.

Het kalfsvlees is bestemd voor de vijf eigen slagerijen.

Ondernemers van het eerste uur, die typering geldt zonder meer voor Rudy Dobbelaere (58) en zijn vrouw Monique De Buck uit Moerkerke, een deelgemeente van Damme. Dertig jaar geleden startte het toen nog Belgisch-witblauwvleesveebedrijf met de thuisverkoop van vleesproducten. Van verkoop aan huis ging het al snel over naar verkoop in een kleine winkel in het nabijgelegen dorp Vivenkapelle. 'Zo is de zaak steeds gegroeid', vertelt Rudy Dobbelaere. Inmiddels vergezellen zonen Iwan en Joeri hem in de bedrijfsvoering en omvat het bedrijf dertig werknemers. 'Op vandaag telt ons bedrijf naast het hoofdkwartier en de versnijderij in Moerkerke nog vier slagerijen in Vlaanderen.'

Overstap naar blondes

De combinatie van de vleesveehouderij en de slagerij bracht de fokkerij bij de

familie Dobbelaere in een ander daglicht. 'We hadden van oorsprong een witblauwbedrijf', begint Rudy Dobbelaere. In 1995 gooide de fokker het roer volledig om en kocht een blonde d'Aquitaineveestapel aan in Frankrijk. Op dit ogenblik telt de veestapel 135 raszuivere runderen. 'Het natuurlijke sprake me aan, zoals het gemak van natuurlijk kalven. Het lagere rendement is een andere kwestie. Met witblauwen haal je meer rendement dan met blondes, maar de kwaliteit van het vlees en de smaak, dat zijn uiteindelijk de belangrijkste kenmerken voor de klant.'

De voorkeur voor blonde d'Aquitaine paste in de overweging om over te gaan naar de productie van kalfsvlees. 'Blondekalveren kun je makkelijk en snel afmesten', stelt Dobbelaere. Elk jaar zet deze ondernemer op die manier gemiddeld zestig blondekalveren af op een

Rudy Dobbelaere: 'Het kalf staat centraal'

leeftijd van gemiddeld acht tot negen maanden. 'Bij Belgisch witblauw is er vrijwel geen afzet van kalfsvlees op die jonge leeftijd, vandaar ook onze keuze voor het blonde d'Aquitaineras.' Behalve zestig fokmoeders en hun nafok houdt Dobbelaere er nog een kleine afmesttak op na. 'We mesten continu een dertigtal koeien af die we binnenhalen via vaste leveranciers.' Voor de vleesproductie in de eigen groothandel en de vijf bijhorende slagerijen slacht het bedrijf wekelijks twee blondekoeien, twee blondekalveren en drie tot vier Belgisch-witblauwkoeien. Voor deze laatste doet de West-Vlaamse fokker een beroep op collega-veehouders die afmesten volgens dezelfde procedure. 'Ik zou liever geheel op blonde d'Aquitaines overgaan', spreekt Rudy Dobbelaere vanuit zijn sla-

gershart. 'De kwaliteit en de vastheid van het vlees zijn voor mij leidend, maar andere slagers daarvan overtuigen is geen gemakkelijke zaak. Met name het lagere rendement speelt de overgang naar meer blondevlees parten.'

Blondes zijn kuddedieren

Gezien de afmesttak van kalveren is de fokkerij gericht op een maximale vleesaanzet. 'Ik wil vlees bij het kalf zonder toe te geven op geboortegemak', zegt Dobbelaere over zijn fokdoel. Drie verschillende stieren rouleren tussen de verschillende veestapels, één daarvan bevindt zich nog in de testperiode. 'Ik probeer een stier eerst even kort uit voor ik hem definitief en breed inzet. Het principe in de fokkerij blijft altijd hetzelfde: ik wil veel kilo's. Gewicht en groei zijn voor mij het allerbelangrijkste. Het kalf staat centraal.'

Aangezien slechts zelden een vaarskalf voor de fokkerij wordt aangehouden, speelt inteelt amper op dit bedrijf. Voor nieuw fokvee doet de blondefokker een beroep op aanfok van andere blondeveestapels. Het eigen gemak staat op het vlak van bloedlijnen centraal. 'Ik heb recent nog achttien fokvaarzen van één en hetzelfde bedrijf en van één en dezelfde

Vleesvee en kalvermesterij staan volledig in het teken van de eigen slagerijen en versnijderij in Moerkerke

stier aangekocht. Zo houd ik het risico van ziekte-insleep en bloedverwantschap beperkt.'

Waar in de beginperiode Frankrijk vaak in beeld was voor het inkopen van een lot fokvee, kiest Dobbelaere nu steeds vaker voor vee van Belgische bodem. 'Onze drie stamboekstieren zijn allemaal in eigen land gekocht. In België is het aanbod van blondevee de laatste ja-

wendeel van de dieren zonder enige hulp en dus natuurlijk afkalft, houdt Rudy Dobbelaere altijd een oogje in het zeil. 'Vanuit de witblauwfokkerij ben je het gewoon om drachtige dieren zowel overdag als 's nachts te volgen. Het is een automatisme geworden. Je weet nooit wat er allemaal fout kan gaan.'

De kalveren zogen bij de moeders tot de slachtleeftijd is bereikt. Vanaf een leeftijd van drie weken krijgen de kalveren extra krachtvoer met het oog op een maximale groei. 'Vaarskalveren zijn doorgaans met zes maanden al slachtrijp, stieren pas na acht maanden.' Voor vaarzen betekent dat een slachtgewicht van 160 tot 170 kg, voor stieren is dat 190 tot 200 kg. Dobbelaere kent zijn vak door en door. 'En ook in de vleeskleur is een duidelijk verschil te zien. Vaarskalveren leveren donkerder vlees, stierkalveren leveren lichter vlees. In het begin was het wat zoeken naar het ideale afzetmoment, maar na al die jaren krijg je dat vanzelf onder de knie.'

De fokkoeien vertrekken gemiddeld tussen zes en zeven jaar. 'Een mindere fokkoe vertrekt sneller, een goede fokkoe veel later. Zo zet ik ook dieren af van drie of vier jaar en net zo goed eens een koe van zestien jaar.' De afvoerredenen zijn bekend. 'Het karakter en de melkgift van de moeder spelen een rol naast de kwaliteit van het kalf. Een fokkoe die onvoldoende presteert, wordt afgevoerd. Een goed kalf, dat is wat we willen, dat primeert.'

Annelies Debergh

Rudy Dobbelaere: 'Kwaliteit en smaak zijn het belangrijkste voor de klant'

Fokken met een slagershart

ren zodanig gegroeid dat er genoeg vee van goede kwaliteit te vinden is.' Karakter is al sinds jaar en dag het eerste aandachtspunt bij de aankopen. 'Ik wil braaf vee dat makkelijk te hanteren is', gaat de fokker door. 'Maar een blonde blijft natuurlijk altijd een blonde. Een dier mag nog zo braaf zijn: zolang het alleen is, blijft het onhandelbaar. Blondes zijn echte kuddedieren.'

Jaarrond kalven, jaarrond afzet

Met het oog op een continue afzet van slachtkalveren kalven de koeien het hele jaar rond. 'Dat is het streven, maar we blijven nog wel met een afkalpiek in februari en maart zitten.' Hoewel het leeu-

